

Nr. 1

11. januar 2015

75. árg.

Í dag

Í dag er hetta skriftorðið gingið út fyri oyrum tykkara.

Luk. 4, 21.

Hesi tíggju orðini vóru Jesu fyrsta prædika í sýnagoguni í Nasaret.

Har var óivað fult hús og nógvur spenningur í luftini. Tey vistu øll, at Jesus nú hevði lagt høvilin frá sær og var farin at prædika í staðin. Og nú vildu tey øll fegin sleppa at hoyra hann.

Hoyr! Nú lesur hann eitt orð frá Jesaja profeti. ”Andi Harrans er yvir mær, av tí at hann hevur salvað meg til at bera fátækum gleðiboð. Sent hevur hann meg út at boða fangum frælsi og blindum sjón, til at sleppa neyðstøddum leysum, til at kunngerá eitt Harrans náðiár!”

Hetta var teksturin, og so kom sjálv prædikan. Hon var, sum áður nevnt, sera stutt, einans hesi tíggju orðini: ”Í dag er hetta skriftorðið gingið út fyri oyrum tykkara!” Hesi orðini høvdu vist okkurt at týða. Og tey eru eisini galdandi í dag. Tí har, sum Jesus er, og orð hansara ljóða, har hendir altíð okkurt.

Hvat siga vit so um hesa stuttu prædikuna? Halda vit, at tað er í so nógv avgjørt, at siga, at øll okkara framtíð er treytað av, at bara Jesus kann bjarga okkum – og um vit vraka hetta tilboðið, so fer Jesus longri fram á leið við boðskapinum til onnur. Jesus sigur: ”Eg eri vegurin!” Har er sostatt ongin annar móguleiki til frelsu!

Tí skulu vit lurta eftir gomlu profetaorðunum í trúgv, so vil hann í dag vera okkum nær við frelsu, styrki og gleði síni.

Hetta er ein góð heilsan at hava við okkum inn í nýggja árið.

MØGULEIKAR

Stundum hugsa vit stúrin: Hetta er kanska seinastu ferð, at eg sleppi at uppliva júst hetta. Nú havi eg mist henda møguleikan fyri altíð.

Men ein vísur maður hevur sagt: ”Tá ið einar dyr smella í lás aftan fyri tær, lít tá frameftir fyri at bera eyga við tær, sum Gud í staðin letur upp fyri tær.” Gud sigur ikki nei, um hann ikki samstundis sigur tær eitt ja.

Um Gud hevur lagt eina ætlan fyri teg, vil hann útinna hana. Tær stongdu dyrnar kunnu vera ein frígiring, fyri at tú lættari skalt fáa tikið ímóti nýggju uppgávuni. Menniskju geva ráð, men Gud gevur leiðslu.

Gud sigur í gjøgnum Jesaja profet: ”Støðugt skal Harrin leiða teg og metta teg í oyðisondum; hann gevur tær kraft av nýggjum, tú verður sum vatnrikur aldingarður; sum kelduvað, har vatnið ongantið trýtur.”

Jes. 58,11.

Gleðin í Harranum

Gleðið tykkum í Harranum altíð! Eg sigi uppafur: Gleðið tykkum!

Fil. 4,4.

Tá ið ápostulin eggjar til gleði, hugsar hann um tey, sum av Guds náði eru fødd av nýggjum, og sum tí eru Guds børn og eiga vinalag hins almáttuga. Tey skulu av sonnum gleða seg – eisini tá ið sorg og vanlukka ráma tey. Tó at tey ikki altíð eru glað, so eru tey tó altíð eydnurík, og tí áttu tey altíð at verið glað.

Men onki kristið menniskja er fulllært í hesum kynstri. Kenslurnar skifta sum himmalsins skýferð; men djúpari og meira varandi enn hin kenslusama gleðin er trúarinnar gleði. Tað er hon, sum ápostulin hugsar um, tá ið hann sigur: „Gleðið tykkum altíð!”

Loyndarmálið við hesi gleði liggur í hesum, ið lagt verður afturat: ”Í Harranum!” Ikki í gulli ella silvuri, ikki í gaman og sang, ikki í heilsu og styrki, ikki í kynstri og vísdómi, ikki í valdi og heiðuri, ikki í vinalagi og mannatokka, ja heldur ikki í góðum gerningum og heilagskapi.

Nei, í Harranum! Hann aleina er hin sanna gleði Guds barna. Tann, sum vil gleða seg altíð – ja, ævinliga, skal gleða seg í Harranum.

t. týddi.

Býrt tú í nr. 26 ella nr. 28

Tey, sum bógva í nr. 26, fara at uppliva hetta: ”Menn ørmaktast av ótta og stúran fyri tí, ið koma skal yvir jarðarrikið; tí at skakast skulu himmalsins kreftir.” Ein nýggjari umseting sigur tað soleiðis: ”Fólk fara at svíma av ræðslu, tá ið tey varnast, hvør lagna bíðar jørðini. Skipanin í rúmdini fer at skinkla og sløðra.”

Hesir báðir bústaðirnir eru tiknir úr Lukas kapittul 21 í einum sambandi, har Jesus talar um tær ógvisligu hendingar, sum fara fram stutt undan komu hansara – sum tykist at vera júst nú. Í einari norskari umseting ljóðar tað so: ”Mong vilja falla í fátt, tí tey hava ikki longur tamarhald á tí, sum hendir. Tað tykist, sum ein ómetalig vanlukka fer at raka jørðina.”

Sagt við øðrum orðum: Tað er ikki petti stuttligt at bógva í nr. 26, sum er ein lýsing av teimum mongu menniskjunum, sum halda, at tey kunnu fáa greiðu á øllum uttan Guds hjálp. Tíðin nærkast, tá ið skipanin í rúmdini sløðrar, leiðararnir í teimum ymsu londunum hava ikki longur tamarhald á tí, sum hendir – og úrslitið er, at fólk falla í fátt og svíma av ræðslu.

So vil eg nógv heldur flyta inn í nr. 28, har Jesus lýsir støðuna soleiðis: ”Men tá ið hetta fer at henda, tá lítið upp og hevjið upp høvdum tykkara, av tí at loysn tykkara nærkast.” Hesi menniskju liva saman við Jesusi. Tí falla tey ikki í fátt. Tí hóast skipanin í rúmdini eisini sløðrar hjá teimum, og leiðararnir í teimum ymsu londunum ikki hava tamarhald á tí, sum hendir, so hvíla tey í Honum, sum hevur alt í síni hond, og sum hevur tamarhald á øllum.

Av Guds náði bógvi eg sjálvur í nr. 28, og eg vil inniliga viðmæla øllum at flyta inn í henda bústaðin. Jesus er dyrnar inn í nr. 28. Tá ið vit fara út gjøgnum dyrnar, er tað fyri at fiska menniskju í nr. 26.

Effie Campbell umsetti.

“Rósa tær ikki av morgindegnum, tí at tú veitst ikki, hvat dagurin ber í fangi sínum.” Orðt. 27,1. Liv hvønn dag í ljósinum av ævinleikanum. Tak um lötuna og kroyst hvønn dropa út úr henni. Elska og gleð teg um tey menniskju, ið hava nakað at týða fyri teg.

e.c. ums.

Gáva

“Børn eru gáva Harrans, lívsfrukt er løn.” Sálm. 127,3. V.D.

Hevur tú nakrantíð mett teg sjálva sum eina gávu? Bíblían staðfestir, at tað ert tú. Tú ert ein gáva til mammu tína. Til pápa tín. Til ommur og abbar tínar. Til næstringar og familjuna sum heild. Seinni gerst tú ein gáva til hjúnafelaga tín, børn og barnabørn og til øll, sum eru kring teg. Tú ert ein gáva frá Gudi, sum Hann hevur lagt til rættis á tíðarinnar morgni. Hann hevur álit á tær, sum sína gávu, senda til jarðar. Tú kanst liva lív títt til signingar fyri tína familju, fyri grannar tínar, fyri tey, sum eru longri burturi, fyri Guds ríki, og fyri land títt.

Hetta ert tú!

Lilla Gere: “The Kings Daughter”
Effie Campbell umsetti.

Eingin visjón verður endaliga bremsað vegna væntandi pengar, men vegna væntandi trúgv og dirvi, og tí eru vit so óvillig at fara á føtur og átaka okkum ein váða. Gert tú tað – fert tú á føtur og gongur á odda fyri fólkinum, tá fert tú at síggja sannleikan í hesum skriftstaðnum: “Gud mín skal eftir ríkidømi sínum til fulnar bøta um alla neyðsyn tykkara í dýrd í Kristi Jesusi.” Fil. 4,19. Guds ríkidømi er altíð til taks til tín, um tú gevst at vera makligur, og óræddur fert til verka.

e.c. ums.

Sunnudagsblaðið
ynskiv øllum Harrans signing í nýggja árinum!

Heilsan bladstjórin

Sunnudagsblaðið er nú eisini at finna á alnetinum á føroyskum, donskum og enskum. Sigið skyldfólki og vinum í útlandum frá hesum.

Adressan er: **www.jesus4all.dk/fo**

Nr. 2

25. januar 2015

75. árg.

Likam og sál

Fert tú ein túr eftir vegnum í bygdini ella millum bygdir, hittir tú eitt ella fleiri fólk, sum í litrikum klæðum, ið sita tætt at kroppinum, annaðhvørt renna ella súkkla, og sum stríðast við at halda formin við líka. Tað er bæði stuttligt og gleðiligt at síggja, hvussu tey stríðast, tí umráðandi er at halda kroppin við líka. Tað skylda vit okkum sjálvum, familjuni og skaparanum.

Men vit menniskju hava ikki bara eitt likam, sum vit skulu røkja. Fyri at gerast heil menniskju, skulu vit eisini røkja bæði sál og anda. Dagliga andaktin er týðningarmikil, tí hon heldur okkara andligu kondi við líka. Kanska meta vit kristna evangelið sum nakað, ið vit kenna væl og sum eina sjálffylgju. Men evangelið er alt annað enn nakað sjálvsagt. Og sjálv tann, sum heldur seg kenna evangelið væl, gerst mangan bilsin av tí.

Evangelið sigur okkum frá Guds almátti og heilagleika, ið møta okkum frá einum lítlum, verjuleysum, nýfóddum barni í einum fátækum fjósi. Tað fortelur okkum, at tann, sum ikki tekur ímóti Guds ríki sum eitt lítið barn, als ikki sleppur inn í tað. Evangelið rúmar neyðarrópi Jesu langa fríggjadag á einum krossi. Hetta sigur okkum, at Gud og menniskju altíð hoyra saman. Evangelið fortelur okkum eisini frá opnu grøvini páskamorgun sum vitnisburð um, at lívið er sterkari enn deyðin. Alt hetta má sigast okkum ferð eftir ferð. Tí hevur dagliga andaktin stóran týðning.

Danski presturin Christian Richardt lýsir hetta so greitt og vakurt í hesum ørindinum:

*Du, som freden mig forkynder,
du en frelser, jeg en synder;
du med amen, jeg med bøn,
du med nåden, jeg med skammen,
– ak, hvor vi dog passer sammen,
du Guds salvede, Guds Søn!*

Bøn loysir upp í andaverðini

Ein maður flutti fyrri nøkrum mánaðum síðani til eitt stað á arabisku hálvoynni, har hann í loyndum skal virka sum trúboðari. Í “Høsten í Flammer” skrivar hann: “Tá ið eg var framkomin í øllum góðum, rendi eg meg í ein koreanskan bønarbólk, sum er her fyrri at biðja fyrri fleiri økjum og trúboðaraarbeiðinum.

Tað andaliga veðurlagið er øðrvísi her, og Harrin hevur gjørt okkum varan við, at mangar forðingar eru í andaverðini, tá ið vit ætla okkum at hoyra, hvat ið Harrin hevur at siga. Hann hevur eisini fyrireikað meg og sagt, at nakrar av avbjóðingunum, sum vit koma at renna okkum í, eru einsemi og eitt ytri trúst frá samfelagnum, sum kemur sum strongd, materialisma og ótti. Hetta eru andar, sum merkja fólkíð her. Vit síggja týðiliga tørvin, her er brúk fyrri bønarbólkum, ið biðja strategiskt, og lovsangi gjøgnum allan landslutin.

Máttu vit øll trúgvandi verið eitt ker til heiðurs, halgað og nýtiligt hjá Harranum. 2. Tim. 2,21. Latið okkum víga okkum til Harran, so hann kann brúka okkum til sína æru.

Eitt kvøldið hoyrði eg eina samrøðu á Visjon Norge. Tosað varð við eini hjún, sum greiddu frá, at øll trúgvandi í býnum Halden komu saman, uttan mun til hvørja kirkju ella samkomu, tey gingu í. Har býttu tey býin ímillum sín, so hvørt húskið fekk tvær gøtur at biðja fyrri. Miðvís bøn loysir upp í andaverðini og beinir forðingar av vegnum, so í Halden í Noregi vænta tey sær nógv av hesi verkætlan. Kanska var tað eitt hugskot at byrja slíkt bønaraarbeiði í tínavari bygð ella tínavum býi?

Effie Campbell umsetti.

Tá ið tú og eg og øll hini verða frelst, mugu vit hvør einstakur bjóða Jesusi inn í okkara hjarta. Men tað er eitt einasta land, sum hevur fingið lyfti um “tjóðarfrelsu”, og tað er Ísrael. “... forherðing er komin yvir ein part av Ísrael, líka til heidningarnir eru komnir inn allir sum ein. Og so skal alt Ísrael verða frelst, soleiðis sum skrivað stendur: “Frá Sion skal frelsarin koma, hann skal oyða burtur gudloysi frá Jákupi.” Róm. 11,25-26.

e.c. týddi.

Ert tú ríkur?

Í radioavísini í gjár (juni 2008) varð hesin spurningur settur fram: “Ert tú ríkur?” Seinni í sendingini varð lýst, hvat ið tú skalt hava í løn og eiga fyri at vera ríkur. Mánaðarlønin skal vera minst 58.000 kr, og tú skalt eiga minst 4,3 mill. kr. Uttan at brúka lummaroknara mátti eg staðfesta, at eg hoyri ikki upp í tey ríku sambært mátinum, ið henda verð setur.

Síðani fóru hugsanir mínar til Luk. 12,19-21, har ein maður segði við seg sjálfan: Nú hevur tú mikið góðs og fæ niðurfyri til mong ár; hvíl teg nú, et og drekk og ver glaður!” Men Gud segði við hann: “Tín dári! Í hesi nátt verður sál tín heimtað av tær; og hvør skal tá fáa tað, sum tú hevur vunnið?” Jesus helt fram: “Soleiðis gongst tí, sum savnar sær ríkidømi her á jørð og ikki er ríkur í Gudi.”

Tað er altso okkurt, sum eitur at vera “ríkur á jørð” og at vera “ríkur í Gudi”. Hesin maður, sum Jesus talar um, umboðar fleirtalið av menniskjum, sum bara kenna eitt slag av ríkidømi, nevniliga tað, sum kann gerast upp í góðsi og gulli, partabrøvum og lánsbrøvum, sethúsi, bili og báti.

Summi eru rík í eurum, onnur eru rík í dollarum, hóast hann er metlágur í virði. Og so eru tað tey, sum eru rík í Gudi, sum sigur við teg og meg: “Barn mítt! Alt mítt er títt!”

Eg hoyri ikki upp í tey ríku. Men tá ið eg hoyrði spurningin í útvarpinum: “Ert tú ríkur?” svaraði eg kortini av mínum eintingum: “Ja, eg eri ógvuliga, ógvuliga ríkur! Tí synd mín er fyrigivin í Jesusi Kristi, og við honum havi eg fingið barnakor hjá Gudi. Gud er Pápi mín, eg eri barn hansara. Hann elskar meg, hevur umorgan fyri mær og leiðir meg rætta vegin líka til mítt himmalska heim. 58.000 kr í løn + eina ogn upp á 4,3 mill. blikna samanbórið við mítt ríkidømi, sum tjóvar ikki kunnu stjála, og rustur og aldur ikki bíta á, og sum partabrævakursir og oljuprísir onga ávirkan hava á. Takk Faðir, av tí at eg eri ríkur í tær! Amen.

Effie Campbell umsetti.

Thomas Merton segði: “Tað er kærleiki, at lata tey, vit elska, vera seg sjálfv, uttan at vit royna at avskepla tey til at hóska inn í okkara mynd. Annars er tað bara okkara egnu spegilmynd, vit elska, tá ið vit síggja tað í teimum.”

e.c. ums.

Umsorgan

*Kastið alla sorg tykkara á hann, tí at hann hevur umsorgan
fyri tykkum.*

1.Pæt. 5,7

Hví ber hjartað so stóra byrði, tá ið Harrin hevur givið okkum so yndisliga innbjóðing? Hvussu mong beisk løta, hvussu mong gremjan kundi ikki í fangi Harrans verið umbroytt til stillan ugga og hvíld í náði hansara.

Fer ikki barnið við hvørjari lítlari sorg í føvning móður síns? Og hevur Harrin ikki sagt: ”Sum ein móðir uggar barn sítt, soleiðis vil eg ugga tykkum!”

At gráta í føvningi Harrans ber sáluni lekidóm – enntá í svárustu sálarpínu. O, Jesus, tak tú alla mína sorg, eisini hana, eg knógvi undir, og lat meg geva meg í sæla vilja hansara!

t. týddi

Hvussu við stjørnunum?

Í fronsku kollveltingini varð talað fyri, at alt, sum minti menniskju á Gud, skuldi burtur. Ein kollveltingarmaður segði við ein mann, sum hann hittir: ”Alt skal burtur, Bíblían, kirkjan, ja, enntá Gud sjálvur!”

Maðurin smíltist. ”Hvørjum flennir tú at,” spurdi hin.

Hetta var eitt stjørnuklárt kvøld, og maðurin peikaði upp á tær glógvandu stjørnurnar og segði: ”Eg undrist bara á, hvussu tit skulu bera tykkum at at pilka allar hasar stjørnurnar niður.

t. týddi

Vit mugu geva fólki Friðarhøvdingan, hann, sum gevur ein innara og ein ytri frið, har hann sleppur framat.

e.c. ums.

Sunnudagsblaðið er nú eisini at finna á alnetinum á føroyskum, donskum og enskum. Sigið skyldfólki og vinum í útlandum frá hesum.

Adressan er: **www.jesus4all.dk/fo**